

Frunza

Gheorghe Asachi

De stejar ușoară frunză
Prin aer se rotolea;
Uitând c-au ieșit din grunză,
Tot în sus zburând, zicea:
Cât departe de pământ
Începui a-mi înălța!
Ori pre căile de vânt
Cine poate a-mi urma?

Ea se-nalță către soare,
Pe cât zefirii au suflat;
Dar abia stă a lui boare,
Frunza-n vale au picat.

Veți cădea și voi odată,
Ce sunteți ferice o zi,
Dacă schimbătoarea ceată
Va-nceta a vă iubi!